ცნობის ფურცელი

VII. ყოველ-დღიური გამოცემა 1901 პარასკევი, 20 ივლისი № 1529

გაზეთი დაბს: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., დასი განცხადებისა: ფეიტონური ხელოვნები „ხელტიტო“ პირველ გვერდზე—10 კ. მეოთხეზე—5 კაპ.

ხელის-მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება: „გაზეთის“ და „ცნობის ფურცლის“ რედაქციაში ქაშვეთს დიდ ქუჩაზე, სახლი № 27. და ზოგნაირ გამომცემელ ქართველთა ამხანაგობის კიოსკში (ვაჟას ქუჩის პირდაპირ).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოიუშვნის.—პირისპირ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, 11 საათიდან 1-ლ საათამდე.

ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ იმყოფება ვაჟას დიდ ქუჩაზე, შარტოროზოვის სახლში, № 27.
ფოსტის ყუთი: **Тифлисъ, въ редакцію „Цвѣтокъ-Пурпуръ“.—Моамбе.** ᲗᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘ № 372.

ტფილისის კერძო სამკურნალო
მიხეილ გედევანიშვილისა.

ივნიდ-ყოფნების იღებენ ყოველ დღე, კვირა უქმეების გარდა

დ ი ლ ი თ:

გ. ი. ჭაკვანიძე—კანის სნეულებანი 8—10 საათამდე.

მ. ს. გედევანიშვილი—ნერვების და ფარჩანა ელექტროთერაპია 9—10 საათამდე.

ე. ი. მაღალაშვილი—შინაგანი 10—11 საათამდე, საშვილოსნოში და ხუთშაბათობით.

ნ. ს. მუხინი—ყელისა, ყნოსვის და ცხვირისა 11—12 საათამდე.

ა. ე. ხახანაშვილი—კანის სნეულებანი 10—12 საათამდე.

ს. ნ. ზატეფოვი—თვალის 10—11 საათამდე.

დ. ს. კვლივიძე—ნერვებისა და შინაგანი 12—1 საათამდე.

ე. ი. ფეიქრიშვილი—შინაგანი და საბავშვო 1—2 საათამდე.

ე. ე. შარკავაძე—საფოსტო-ტელეგრაფო 12½—1½ საათამდე, საშვილოსნოში 3—4 საათამდე.

ი. ი. ბეგიაშვილი—ხიდელოსანის, კანის და ვენერიული 1½—2 საათამდე.

ს ა ხ ე ა მ ო თ ი:

ი. ნ. თუმანიშვილი—დედათა სნეულებანი 5—6 საათამდე.

ს. ა. ბელოგოლოვი—შინაგანი (ტიფოზის ავადმყოფებანი) და მიერა-პიპირი გამოკვლევანი 5—6 საათამდე.

ე. მაღალაშვილი—კეირაობით, 10—12 ს-დე.

სამკურნალოს აქვს სპრიდი ათასზედ.

ფასი რჩევისა და ვიზიტებისა 50 კაპ.; ოპერაციები და კრიოტანი—მოიოლებით. ეროი კრიტიკი ცნობილია.

ადრესი: ქალაქი, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი სადინარშვილისა, № 21 (ვორონცოვის ძველის პირდაპირ). (ტელ.)

ᲗᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘ № 274.

მთავრობის განკარგულებანი

— სამეფნო ფილის კომისიის ბუღალტერს კოლეგიალ სეკრეტარს ალ. ფრანგულიანცს გებით ტელეგრაფის სოფელებზე.

სენაკის განყოფილების მომრიგებელ მოსამართლეს თანამდებობის ნაცვალ ნ. სოლტანოვ-ზედილს გებით კოლეგიალ სეკრეტარობა.

კოლეგიალ ასესორის ალ. ზაგიდულიანის მომრიგებელ მოსამართლეს თანამდებობაზე კუტაისის ოკრუგის მირ. სეზდის წევრად გადაყვანა.

— ამას წინად ჩვენ შემოხვევი გვქონდა ვეფხვებთა მეთოხეთ ერთ დიდ უბედურების შესახებ, რომელსაც მეტის-მეტი ხალხით მოიაქს სასოფლო მეურნეობისთვის. ჩვენ ვწერდით, რომ სტეპვე შეიქმნა საშინელ მტერად მეურნეთათვის და რომ დროა ზედსე ეიღონოთ რამე მასთან საბრძოლველოდ. მაშინ ჩვენ მოვიხსენიეთ მოსაზღვრის სტეპეთანაც დაზღვევები, როგორი ღონისძიებაც ნაცადი გან-ათლებულ ქვეყნებში და რომლის საშუალებით ცხოველებს ბევრად სულს იხსნიდნენ სტეპეთისაგან. ლასარეტულ-გაუბედურებული მეურნეები გარეშეა, რომ მოსაზღვრის დაზღვევა ჩვენშიაც კარგ ნაყოფს მოიტანს, თუ რიგიანად იქნება საქმე მოწყობილი, და ამიტომ ვიტყოდით ან თვით მეურნეთაგან შემდგომი ცნობებიც ითვოს ამ საქმის მოწყობა-მოპოვების...

გარდა დაზღვევისა დასაღეთ ევროპაში და ამერიკაში, როგორც წინადაც ვწერდით, უკვეთ მეურნეთა ყურადღება მიქცეულია ერთს ახალს საშუალებაზე, რომელსაც მეცნიერებამ მიაძთხი და რომლისაგან ხსნასა და დიდ შველას მოელიან. ეს არის—მრავალრიცხოვან (ზარისზნებით) გვიდნეცი სტეპეთან ბრძოლებისა.

ამ საშუალების შესახებ დაწერილებით ცნობებს ჩვენ შემდეგში მოვიყვანთ, ეხლა კი ვიტყვით მხოლოდ, რომ მისმა გამოცდამ დასავლეთ ევროპაში და ამერიკაში ამ ბოლო ხანებში საკვირველი ნაყოფი მოიტანა. თითქმის ყველგან, სადაც კი ეს ღონისძიება საკმაოდ რიგიანად და წესიერად იღონეს, შესაძლებელი შეიქმნა სტეპეთ ღრუბლის თავიდან აშორება. მეცნიერებაც და მეურნეებიც გრაზნად აღიარებენ, რომ მორტირებით სტეპეთ ორუბლის მოსპობა უბრალო ფანტაზია არ არის, არამედ ფაქტი, მრავალჯერ შემოწმებული და ნაცადი. სადაც გაიმართა მორტირების საღვრები და სადაც წესიერად ასრულებულ იქმნა მეცნიერების მოთხოვნილება ამ საქმის შესახებ, ყველგან დარწმუნდნენ, რომ სტეპეთს საშინელ მოქმედებას ძალა აღარ აქვს. ამ გვარმა შედეგმა გამოიწვია თოთქმის ევროპაში გაცხარებული მოწყობა მორტირების საღვრებისა და ეხლა ბევრი ადგილი უკვე მოგებულია ამ საღვრებით. ამერიკაში სხვა-და-სხვა შტატების მთავრობა დაზმარების უჩენს მეურნეთ ორ თითქმის ნორულს თავის ხარჯით აშენებას ამ საღვრებს; ევროპის სხვა-და-სხვა სახელმწიფოში თვით მეურნენი და სამხედოებანი ცდილობენ მორტირების გავრცელებას.

როგორც იცით მკითხველებმა, ამ საშუალების გამოცდასა და მოხმარებასაც-ეი შეუდგა კახეთში საეფილწყლო უწყება. მაგრამ ეს, რასაკვირველია, მხოლოდ ერთი წვეთია, რომელსაც არ ძალუძს არა თუ მთელი ჩვენი ქვეყანა იხსნას საშინელ მტრისაგან, არამედ მორტ კახეთსაც უშველის რამე. გამოცდილება ამბობს, რომ ამ ღონისძიებას მხოლოდ მაშინ აქვს ძალა და მნიშვნელობა, როდესაც რომელიმე მხარე მრავალად გაიჭერს მორტირების საღვრებს. ამიტომაც საჭიროა დიდი ყურადღება მიექცეს ამ საქმეს, რათა ეშველოს ფაზე ჩვენს უსაბრონო და უწესო მეურნეობაც.

ამ მხრით დიდის თანაგრძნობისა და ყურადღების ღირსია ტფ. საოსგიდ-ზზნარო ბანკის ზედამხედველ კომიტეტისათვის წარდგენილი განკუთვება, რომელის შინაარსს აქვე გავაცნობთ მკითხველს. ეს წინადადება წარუდგენია ხსენებულ კომიტეტისთვის კომიტეტის წევრს ბ. გიორგი ტურულს.

წინადადების აღტარს ყურადღება მიუქცევია ბანკის ერთ-ერთ თანხისთვის, ხალხლობრ—ეგრედ წოდებულ ტფილისის დინამიურ თანხისათვის. ბანკს წესდებას ძალით, ამ თანხის დანიშნულებაა—დახმარება დაზარალებულ მეურნეებისა. როგორც აღმხნდა, ბანკს, თვის დაარსებიდან დღემდის, 117 თას მანეთზე მეტი გაუცია ამ თანხიდან დაზარალებულ მეურნეთა დასახმარებლად; შეუსნიშნავი ის გარემოება, რომ 95% გაცემული ფულისა ბრუნა სტეპეთისაგან დაზარალებულთა; აქედანაც ცხადად სჩანს, თუ რა საშინელი ენემა მოაქვს ჩვენის ქვეყნისათვის ამ სტეპეთის და როგორ საჭიროა მასთან ბრძოლა. განსაცდების ატორი ნაწილი ამ მართლიანად ამბობს, რომ ეგზეპარატორნალურ თანხის მოხმარება იმ რიგად, როგორც დღეების სწარმოება, ქვეყანას სარგებლას ვერ მოუტანს. დაზარალებულთათვის დახმარების ღიმორწყლი არა-თუ ნამდვილი ღონისძიება არ არის საერთო უბედურების წინააღმდეგ, არამედ თვით დაზარალებულთა წყლულსაც ცერ უშველის. ამიტომ ბ. ტურული ჰფიქრობს, რომ უნდა შეიცვალოს პრინციპი ამ თანხის მოხმარებისა: მის საშუალებით ბრძოლა უნდა გაეწიოს არა უბედურ შემთხვევათა შედეგს, არამედ იმ მიზეზთ, რომელნიც იწვევენ მეურნის გაჭირვებულობას. როგორც ზევით ვთქვით, უმეტესი ნაწილი დაზარალებულთა, რომელთაც დახმარება დასჭირდა, სტეპეთისაგან დაზარალებული ყოფილა და, რასაკვირველია, უმჯობესი იქნება ისე სტეპეთს გავუწიოთ ბრძოლა და რამდენადაც შესაძლებელი იქნება შევამცირთ თვით დაზარალებულთა რიცხვი. ამ სამართლიან მოსაზრების ძალით, ბ. ტურული წინადადებას იძლევა, რომ ტფილისის დინამიური თანხის ნაწილი (ხუთი ათასი მან.) გადიდოს ყოველწლიურ მორტირების საღვრთო მოსაწყობად ტფილისის გუბერნის სოფლებში. ამგვარ საღვრების გამართვა ძვირი არ ეყოფილა თითო მორტირა 150 მანეთი ღირებული და თითო გასროლა რამდენიმე კაპეიკი ჯდება მხოლოდ ერთ მორტირას შეეძლიან ომეშოს 25—50 დესეტინის მანძილზე, ასე რომ, მაგალითად, ვენახების დასაფარავად მთანცადმანც ბევრი საღვარი არ იქნება საჭირო. თუ ბ. ტურულის წინადადება მიღებულ იქნა, 5—10 წლის შემდეგ ქართველ კახეთში ბლომად იქნება საღვარები და სტეპეთისთან ბრძოლა საჭიროებას აღარ ექნება ვენახების დასაფარავად მაინც; და თუ ამ საქმისთვის გადახდება ჯამი გადიდებულ იქნა, ვთქვათ 10 ათას მანეთამდე, მაშინ 10—12 წლის განმავლობაში მთელი გუბერნია მოიფინება ხეცნებულ საღვრებით და სტეპეთისთან ბრძოლა მკვიდრ ნიადაგზე დადგება...

ჩვენის ფიქრით, ეს წინადადება დიდის ყურადღების ღირსია და იქედან უნდა ვეკითხოთ, რომ ზედამხედველი კომიტეტი ეს ბანკის გამგეობას გულმოდგინედ განიხილეს მას. ეგზეპარატორნალურის თანხის ახლანდელის წესით მოხმარება თითქმის ფუჭედ უსარგებლოდ ჩრება ქვეყნისათვის; ყოველ წლივ ამ თანხიდან 5 ათასი მანეთი რომ გადიდეს, თანდ მარტო ცდისათვის, ქვეყანას ამით არაფერი მოაკლდება; ხოლო განათლებულ ქვეყნების პრაქტიკა გვეუბნება, რომ ამ გზას, ამ საშუალებას ბრწყინვალე მომავალი აქვს და, მაშასადამე, ფულის დაკარგვაზე ეკ ლაპარაკი არ შეიძლება: ამ საქმისთვის ყოველს გადადებულს გროშს ბევრად უფრო დიდი მნიშვნელობა და ხარგებლობა ექნება მთელის ჩვენის ქვეყნისათვის, ვიდრე თითო ოროლა მეგობელისათვის რამდენიმე ათას და ამ მანაბარის მიცემას.

ᲮᲐᲮᲐᲚᲗᲐ ᲮᲔᲓᲕᲘᲡ ᲛᲝᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

ჩვენ ვერ გავგიგია, რა დანიშნულება აქვს „ხალხითხელოსან“, სახალხოს ქუჩაზე რომ იმყოფება. თუ „სახალხოა“ ის, ყველა-დაგეთანხმებით, რომ სახალხოს ქუჩაზე ამ დაწესებულების ადგილი არა აქვს. თუ სახალხო არ არის, რად ეწერია ზედ „იაფფასიანი სახალხო სამკითხველო“.

„წერა-კითხვის სახოგადოებამ“, რომლის ინიციატივით იყო გახსნილი ეს სამკითხველო და რომელიც ახლის ამ საქმისათვის საჭირო ხარჯს, უნდა მოაქციოს ყურადღება ამ გარემოებას და გადაიტანოს ძალიან ახლოს ის, სადაც იგი ასარულებს თავის ნამდვილ დანიშნულებას—ალასბაზში, აწ სხვა რომელიმე განაპირა უბანში.

ამ საქმის ასრულებაში მოსაყვანად დიდი ხანი არ მოუცა „სახოგადოებას“. ამ ერთად „ხახოგადოება“ იხდის სახლის ქირას (მაღაზიის, ნიჩაბ-საცივის და სამკითხველოს), რომელიც მაღაზიის გვერდითვე) თოთხმეტ თუმანს. ამ ფულს რომ თვეში ერთი თუმანი დაუმატოს, იქირაებენ ოთახს განაპირა უბანში და იქ გადაიტანს „სამკითხველოს“, რომელსაც მაშინ გაუჩნდება თავისი მკითხველი. მხოლოდ ის ოთახი, რომელშიაც ამ ეამად „სამკითხველოა“ იმყოფება, სახოგადოებასვე უნდა დარჩეს, რადგან აღკილებრივად საჭიროა იქონიოს „სახოგადოებამ“ იმგვარი წიგნთ-საცავიან მოწყობილი ოთახი, სადაც მაცდინრებს და შრომა შეიძლებოდეს უფლო იმათთვის, ვინც მოისურვება ჩვენი ძველი ხელთ-ნაწერების შესწავლას და გადასწერვას ან მასალისა, რომელიც „სახოგადოების“ წიგნთ-საცავში იმყოფება.

იმედია, „წ. კ. სახოგადოება“ დაგეთანხმება ჩვენ აზრში და „სახალხო სამკითხველოს“ დაუყოვნებლივ გადაიტანს განაპირა უბანში და ასარულებინებს თავის დანიშნულებას და ა) გაიჩენს სამუშაო ოთახს, რის საჭიროება დღით დღეზე უფრო და უფრო გამოაშკარავდება.

მხოლოდ ჩვენ გვინდა მივაქციოთ ყურადღება მთავრ გარემოებაზედაც. ქუთაისში, ქალაქის შუა-გულში ბგასნილია ამ გვარივე ფასიანი სამკითხველო. ქალბატონი ელენე ჯანოვიანი, ამ საქმის ინიციატორი, ოგროვებს ფულს ამ საჭიროებელისათვის საკუთარ შენობის ასაგებად. ჩვენ გვგონია, რომ საქმისათვის ბევრად უფრო სასარგებლო იქნებოდა ამ ფულს სხვა ნაირად მოხმარება. ქუთაისის მთელ „გალბა“ მხარეს, სადაც სტოროკის ღარები ქალაქის ნაწილი, არ აქვს არც ერთი ამგვარი დაწესებულებანი. საკუთარი შენობის აგება, ჩვენის აზრით, ქალაქის გულში არსებულ სამკითხველოსათვის უსაფუძვლო ფულის დაკარგვაა. სამკითხველო დაქირავებულ სახლშიაც კარგად იმოქმედებს. მხოლოდ იმ ფულით, რომელიც ამისთვის გროვდება, ქუთაისის განაპირა უბნებში რომ სახალხო სამკითხველოები გახსნილიყო, „სახალხო ქუთაისის საქმე“ ბევრს მოიგებდა.

იმედია, ქალბატონი ელენე ჯანოვიანც დაგეთანხმებით ჩვენ და თავის მეცადინეობით შეგროვილ ფულით გაიტანს სახალხო საქმის ვითარებას ქუთაისში.

ყველა ამის გარდა, ჩვენ გვინდა მოვაგონოთ „წ. კ. სახოგადოების,“ რომ ფულთან-დაკავშირებით ამ ბინების და მეცადინეობის გამოცემა ხალხში წერა-კითხვის გავრცელების საქმეში. ზემოხსენებული ქუთა-

იის „გლობა მხარე“ და ჩვენი ავლაბარი, ჩუღურეთი, ბარიფები და სხვ. უნდები ელიან თვითონ ხალხისგანაც. დიდებულოთა და საქმის სახელოსნოც ნუ გადავებით.

არსაკ ჯორჯაძე.

ოქტომბერ სიბეჯით ჩვენი სახლთმპრძ საქმეთაში ბაგმ

როდესაც სახოგადო ცხოვრებაში სხვადა-სხვა მიმართულება ერთი მეორის სანინააღმდეგოდ არსდება და ერსკვეთება, ყოველი ჯგუფის წარმომადგენელი თავისებური, წინდაწინ შეხედულებულ-შეხედულებით საბრძოლველი საშუალებით უნდა ხელმძღვანელობდეს. ვინც უფრო მოხერხებულად წინააღმდეგის საშუალებას უნდა ხელმძღვანელობდეს, ის იმარჯვებს. ჩვენს ცხოვრებაშიაც, ევნებ ადრეშიც, რომ ორი დიამეტრალურად მოწინააღმდეგე მიმართულება ერთი მეორესებრძვის: ყოველთან და ყოველივე ჩვენებურ სახოგადო დაწესებულებებში, ერთის მხრით არის ხალხის, უმთავრესობის, კეთილი აზრის წარმომადგენელნი, მეორეს მხრით ცხოვრებაში გამხარბალნი - გამოტაფელნი, პირადი მისწრაფება-ტენდენციებით ალ ეპერული სახოგადოების წევრნი; ყოველივე ამ კეთილ მოქმედების საწინააღმდეგო ახრი უფრო ადვილი ვანსახორციელებელია; საქმის ღალვებელ-დაფუშვა ძლიერ ადვილია, ამწყებ-ვაკეთება კი ძნელი: ამიტომ ის ნაწილი ჩვენ სახოგადოებისა, ვინც დაბეღლეკ-ვაკეთების ხერხულს ცდილობენ, უფრო ადვილად ეგუქეთის

340

მარჯუ. იტყვან დე: „ერთხელ კაცს, რაზედაც ჭკუა ზედ მოსდგომოდა, ორი ჯერ ეცხოვრებინოს. ერთხელ ბავშვ ობის ჟამებში, მაშინდელ სიცოცხლეში ტკბილ და ანცურ ცხოვრებაში, და მეორედ ამ ფიქრიანს, ამ ზედ მიტკნეულ ცხოვრებაში, ამ ზედ მიტკნეულ ქვეყანაზედ და ამ ზედ მიტკნეულ ხალხში. ამ ქვეყნად ორ ჯერ ვერ მოვკვდებით, ორ ჯერ ვერ ვიცხოვრებთ, ამიტომ ამ ერთ ცხოვრებაში ყველაფერი ის უნდა ვიზამოთ, რაც ჩვენ გვინდა, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვსურს, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვიყვარს, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვიხარია, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვაბედნიერებს, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვაკმაყოფილებს, ვიზამოთ ის, რაც ჩვენ გვაძლევს ნეტარებას

სომპასთის არავითარი ღონისძიება არ უნდა დაეშვროთო.

„სიღნაღის მაზრაელებო, ამბობს გაზეთი, მეტად მძიმე საქმე აწევთ კისერზე, მაგრამ ჯილდო მათის შრომისა მეტად ბევრი არის, სამწუხაროდ, ჩვენ ღარიბნი ვართ და არ შეგიძლიათ ერთობლივ დიდი ფული გადაგვცათ ან საქმისათვის. ბოლო ის მაინც შეიძლებელია, რომ ეკონომიურად ვიხმაროთ ფული, მოვიხმაროთ ნაკლები ცოტათი მაინც გადასახადებით სოფლის მეზობელ საზოგადოებელთა მდგომარეობა. ერთ ამგვარ საშუალებად, მაგალითად, ეხება ჩაითვალოს ამ მაზრაელებთა შეილებს სიზრნა. სახიზრნო საშუალო სასწავლებელთ ადგილად შეეძლოთ განათავსებულნენ ყოველგვარ ხარჯისაგან სოფლის მაზრაელებისათვის შეილები, რომელნიც ხანგრძლივ საზოგადოებებში ან ცოტათი მაინც ეკონომიურ სოფლის მეზობელ-საზოგადოებათ